

ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ УПРАВЛІНСЬКОГО ПЕРСОНАЛУ ПІДПРИЄМСТВА У ПОВОЄННИЙ ПЕРІОД

Гончарова С.Ю., Хоменко П.П.

*Харківський національний економічний університет
ім. С. Кузнеця, м. Харків*

В роботі розглянуто проблеми професійного розвитку управлінського персоналу на підприємствах, що відновлюються в умовах воєнного стану. Ситуація, що склалася в економіці України внаслідок воєнної агресії, а саме, руйнування промислового потенціалу та соціальних об'єктів, знищення державної та комунальної власності, зростання кількості внутрішньо переміщених та евакуйованих осіб, вимагає застосування ефективних та своєчасних інструментів збереження та повернення управлінського персоналу для повоєнного відродження діяльності підприємств. Для повернення до довоєнного рівня продуктивності праці підприємств, центральне місце посідає людський капітал. На українських підприємствах існує потреба в якісному управлінському персоналі, від якого залежить ефективність фінансово-економічної діяльності підприємства у повоєнний період. Виходячи з офіційної статистики, за теперішнього часу в Україні майже 40% промислових і 50% сільськогосподарських підприємств відчувають нестачу в кваліфікованому управлінському персоналі, причиною чого є вимушені внутрішні переміщення, вивільнення персоналу, вимушена міграція. Ці процеси на сьогодні потребують активного втручання держави, а також створення умов для повернення трудових ресурсів до країни та до місць постійного проживання. Про недостатню увагу до проблем розвитку управлінського персоналу як на рівні держави, так і на рівні підприємств говорить той факт, що фактична періодичність підвищення кваліфікації становить 1 раз на 5 років. Втім, у економічно розвинених країнах періодичність підвищення кваліфікації становить 1 раз на 2 – 4 роки [1]. Слід зазначити, що саме рівень кваліфікації персоналу є однією з головних умов конкурентоспроможності підприємства [2].

Сьогодні воєнні дії викликають нестабільність політичного та економічного середовища, активізують необхідність змін в багатьох сферах життєдіяльності підприємств. Через це виникає потреба використання нових сучасних механізмів щодо вирішення проблем розвитку управлінського персоналу, що дозволить створити комплексну та гнучку систему управління персоналом, підвищити рівень мотивації до інтелектуальної праці, що, в свою чергу, надасть можливість отримати значну «масу» управлінського персоналу нової формації, яка володіє стратегічним мисленням, високим рівнем освіченості. Вищевикладене робить досліджувані питання актуальними і потребує їх подальшого дослідження.

Література:

1. Людський розвиток в Україні. Інноваційні види зайнятості та перспективи їх розвитку : монографія за ред. Е.М. Лібанової. Київ. 2016. 328 с.
2. Балабанова Л. В., Сардак О. В. Управління персоналом: навч. посіб. Київ : Центр учбової літератури, 2011. 468 с.